

- uznanie, że decyzja o umieszczeniu skarżącego w wykazie osób i podmiotów objętych sankcjami ekonomicznymi jest niezgodna z prawem;
- stwierdzenie nieważności decyzji i rozporządzeń zaskarżonych w ramach sprawy T-592/11;
- obciążenie Rady kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona skarżąca przywołuje dwa zarzuty.

W pierwszej kolejności, strona skarżąca uważa, że Sąd naruszył prawo, uznając, że Rada — przy braku możliwości przedstawienia dowodu wspierania reżimu syryjskiego przez skarżącego — właściwie zastosowała domniemanie dotyczące wspierania reżimu syryjskiego przez kierujących głównymi przedsiębiorstwami Syrii. Pierwsza część zarzutu dotyczy braku podstawy prawnej takiego domniemania. Niezmiernie poważny i wiążący charakter środków ograniczających nie pozwala bowiem na ich zastosowanie na podstawie domniemania, którym posłużenie się nie zostało zasadniczo przewidziane w żadnym akcie regulacyjnym. Druga część zarzutu dotyczy nieproporcjonalnego charakteru tego domniemania w stosunku do zamierzonego celu, mianowicie ze względu na jego niezmiernie ogólny charakter. Trzecia część zarzutu dotyczy niewzruszalności tego domniemania. Faktycznie niemożliwe byłoby przedstawienie negatywnego dowodu na brak wspierania reżimu, a dostarczenie pozytywnego dowodu na opozycyjność względem reżimu nie mogłoby być rozsądnie uznane za jedyny sposób ustalenia braku związku z reżimem.

W drugiej kolejności strona skarżąca zarzuca Sądowi, że orzekł przy braku dostarczenia dowodu przez Radę. W ramach pierwszej części drugiego zarzutu strona skarżąca uważa, że Sąd naruszył prawo, po pierwsze, nie przeprowadzając normalnej kontroli zaskarżonych decyzji, a po drugie, orzekając pomimo braku dostarczenia materiału dowodowego przez Radę. W drugiej części zarzutu drugiego strona skarżąca zarzuca Sądowi niewyciągnięcie konsekwencji w zaskarżonym wyroku wobec oczywistego naruszenia zasady kontradyktoryjności i prawa do obrony przysługującego stronie skarżącej. Sąd zwolnił Radę z przedstawienia materiałów dowodowych lub względów uzasadniających niewyjawienie wspomnianych materiałów i uznał, że Rada może oprzeć swoją decyzję na samym domniemaniu, którym jednak nie mogła zasadniczo się posłużyć.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-566/08 Total Raffinage Marketing przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 grudnia 2013 r. przez Total Marketing Services, następcę prawnego Total Raffinage Marketing

(Sprawa C-634/13 P)

(2014/C 45/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Total Marketing Services, następca prawny Total Raffinage Marketing (przedstawiciele: A. Vandencastele, C. Lemaire, S. Naudin, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wydanego wyroku w zakresie, w jakim Sąd błędnie w nim wykluczył zaprzestanie przez Total Marketing Services (zwanej dalej „TMS”) uczestnictwa w naruszeniu po dniu 12 maja 2004 r.;
- uchylenie wydanego wyroku w zakresie, w jakim Sąd błędnie w nim wykluczył jakąkolwiek nieuzasadnioną różnicę w traktowaniu TMS i Repsol w zakresie dotyczącym długości ich uczestnictwa w naruszeniu;
- uchylenie wydanego wyroku w zakresie, w jakim Sąd błędnie w nim wykluczył przerwanie przez TMS uczestnictwa w naruszeniu w okresie między dniem 26 maja 2000 r. a dniem 27 czerwca 2001 r.;
- uchylenie wydanego wyroku w zakresie, w jakim Sąd nie ustosunkował się w nim do zarzutu opartego na braku analizy dowodów antykonkurencyjnego zachowania TMS na rynku;
- wydanie, zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości, ostatecznego orzeczenia i stwierdzenie w nim nieważności spornej decyzji w zakresie dotyczącym TMS oraz, w ramach przysługującego nieograniczonego prawa orzekania, obniżenie kwoty nałożonej na TMS grzywny,
- w przypadku, gdyby Trybunał nie wydał ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie, zastrzeżenie kosztów i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z wydanym przez Trybunał wyrokiem;
- wreszcie, zgodnie z art. [184] regulaminu postępowania, obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząc odwołanie podnosi cztery zarzuty na jego poparcie.

W pierwszym z nich wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 101 TFUE, zasady postępowania dowodowego, domniemania niewinności i pewności prawa oraz wymóg uzasadnienia rozstrzygając, iż uczestniczyła ona w naruszeniu w okresie od dnia 12 maja 2004 r. do dnia 28 kwietnia 2005 r. ze względu na to, iż nie wykazała ona tego, że publicznie zdystansowała się od kartelu w tym okresie.

W drugim zarzucie, który dzieli się na dwie części, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się, po pierwsze, naruszenia zasady równości traktowania oraz ciążącego na nim obowiązku uzasadnienia i, po drugie, przeinaczenia dowodów z dokumentów dotyczących otrzymanych przez TMS i Repsol zaproszeń ze względu na to, iż wykluczył on jakiegokolwiek wycofanie się TMS z kartelu po spotkaniu, które miało miejsce w dniach 11-12 maja 2004 r., lecz uwzględnił twierdzenie o wycofaniu się zeń Repsol po spotkaniu, które miało miejsce w dniach 3-4 sierpnia 2004 r.

W trzecim zarzucie, który dzieli się na dwie części, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się naruszenia art. 101 TFUE, zasad postępowania dowodowego, domniemania niewinności i pewności prawa oraz wymogu uzasadnienia rozstrzygając, iż TMS nie przerwała swego uczestnictwa w naruszeniu w okresie od dnia 26 maja 2000 r. do dnia 26 czerwca 2001 r. ze względu na to, iż nie wykazała ona swego publicznego zdystansowania się od kartelu w tym okresie.

Wreszcie, w zarzucie czwartym wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że naruszył zasady skutecznej ochrony sądowej, indywidualizacji kar i sankcji, a także wymóg uzasadnienia ze względu na to, iż oddalił bez uprzedniego zbadania zarzut oparty na braku uwzględnienia dowodów zgodnego z zasadami konkurencji zachowania TMS.

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2013 — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-639/13)

(2014/C 45/39)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: L. Lozano Palacios i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez zastosowanie obniżonej stawki VAT do towarów przeznaczonych na cele ochrony przeciwpożarowej wymienionych w załączniku nr 3 do Ustawy z dnia 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 96 — 98 dyrektywy 2006/112/WE. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy;

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi Komisja podnosi, że Rzeczpospolita Polska stosuje obniżoną stawkę VAT do towarów, które nie są wymienione w załączniku III do dyrektywy. Towary te powinny jednak być opodatkowane stawką podstawową, ponieważ nie mogą zostać objęte wyjątkiem przewidzianym przez art. 98 ust 2 dyrektywy. Ponadto, przedstawiona przez Polskę argumentacja jest wyłącznie o charakterze polityczno-ekonomicznym, która nie może zostać wzięta pod uwagę w celu prawnego uzasadnienia uchybienia przepisom dyrektywy. Zdaniem Komisji, to że przepisy prawa polskiego nie zostały dostosowane do wymogów dyrektywy, jest zatem bezsporne.

⁽¹⁾ Dz.U L 347 s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawach połączonych T-373/10, T-374/10, T-382/10 i T-402/10 Villeroy & Boch — przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 grudnia 2013 r. przez Villeroy & Boch — Belgium

(Sprawa C-642/13 P)

(2014/C 45/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Villeroy & Boch — Belgium (przedstawiciele: adwokaci O. W. Brouwer i N. Lorjé)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 16 września 2013 r. w sprawach połączonych T-373/10, T-374/10, T-382/10 i T-402/10 Villeroy & Boch przeciwko Komisji w zakresie, w jakim w wyroku tym oddalono żądania wnoszącej odwołanie;